

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 09 iunie 2009, Cojocar Vasili a fost condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând cu 09 iunie 2009, deducându-se durata arestului preventiv de la 18 aprilie 2008 până la 08 iunie 2009.

Cîvîrjic Vitali a fost condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând cu 09 iunie 2009, deducându-se durata arestului preventiv de la 18 aprilie 2008 până la 08 iunie 2009.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Carapunarlî S. și Gaidarji D., dar în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

De la Cojocar V., Cîvîrjic V., Carapunarlî S. și Gaidarji D., s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul părții vătămate Țurcan Nicolae prejudiciul material în sumă de 102.875 lei, moral în mărime de 20.000 lei și cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice în sumă de 4636,80 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 7 martie 2008, inculpații Cojocar Vasili, Carapunarlî Sava, Cîvîrjic Vitali, Gaidarji Dmitri și încă cu o persoană, nestabilită de către organul de urmărire penală, aproximativ la ora 15:00, s-au deplasat cu un automobil neidentificat la gara auto din s. Congaz, r-nul Comrat, unde Cojocar V., Cîvîrjic V. și Carapunarlî S. așezându-se în automobilul de model „Mercedes-E280”, cu n/î CJA 017, condus de Țurcan N., și sub pretextul de a-i vinde ultimului metal, i-au propus să se deplaseze în direcția s. Baurci, ceea ce partea vătămată a și făcut. Gaidarji D. și persoană neidentificată au rămas în automobil, cu care au sosit în s. Congaz și, la propunerea lui Cojocar V., au rămas să aștepte apelul telefonic de la ultimul cu indicația locului unde trebuiau să se apropie și să-i ia pe Cojocar V., Cîvîrjic V. și Carapunarlî S. după comiterea tâlhăriei.

Deplasându-se pe traseul Congaz-Baurci cu automobilul „Mercedes- E280”, cu n/î CJA 017, apropiindu-se de s. Baurci, r-nul Ceadâr-Lunga, amenințându-l cu cuțitul și pistolul de model neidentificat pe conducătorul automobilului, Țurcan N., Cojocar V. și Carapunarlî S. i-au cerut să oprească automobil, ceea ce ultimul a și făcut și profitînd de faptul că automobilul a staționat a fugit în câmp. Cojocar V., Cîvîrjic V. și Carapunarlî S. au sustras în mod deschis automobilul părții vătămate de model „Mercedes-E280”, anul producerii 1993, la prețul de 107.637 lei și l-au dus în fișia forestieră, situată în partea de sud a s. Congaz, unde au sustras din el bani în sumă de 110.000 lei, telefonul „Nokia 6300” la prețul de 3300 lei și telefonul „Nokia 6230” la prețul de 3000 lei, o sticlă de coniac „Квинт” cu prețul de 120 lei, o sticlă de rachiu „Задоринка” cu prețul de 70 lei, precum și lucrurile personale ale lui Țurcan N. - o scurtă sportivă „Adidas” la prețul de 200 lei, un costum sportiv „Nike” la prețul de 150 lei, un costum sportiv „Reebok” cu prețul de 80 lei, adidași sportivi „Adidas” cu prețul de 300 lei, adidași sportivi „Nike” cu prețul de 800 lei, o pereche de pantofi cu prețul de 200 lei, o căciulă cu prețul de 200 lei, un set de chei de la apartament, depozit și de la autocamion de modelul „Toyota” cu comandă la distanță, cu prețul de 400 lei, un portmoneu cu prețul de 50 lei în care erau bani în sumă de 400 lei, precum și conserve din carne și pește în

sumă de 130 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 227.037 lei.

Apoi, Cojocar V. l-a sunat la telefonul mobil pe Gaidarji D. și i-a indicat locul unde ultimul trebuia să se apropie și să-l ia pe el, Cîvirjic V. și Carapunarli S. cu bunurile sustrase.

Gaidarji D., împreună cu persoana neidentificată, s-au deplasat cu automobilul la locul indicat de Cojocar V., după ce ei toți au plecat într-un sat din raionul Taraclia, unde au și împărțit bunurile sustrase.

Instanța a menționat că în ședința de judecată inculpații și-au schimbat depozițiile și nu au recunoscut vinovăția, deaceia este necesar de a lua în considerație depozițiile de recunoaștere date de Carapunarli S., Cîvirjic V. și Gaidarji D. în timpul urmăririi penale, deoarece aceste depoziții corespund realității circumstanțelor cauzei, ele fiind date în prezența avocatului.

Faptul că Cojocar V. nu și-a recunoscut vina nici în cadrul urmăririi penale și nici în ședința de judecată, este o cale pentru a se apăra și nega depozițiile date de Carapunarli S., Cîvirjic V. și Gaidarji D. în cadrul urmăririi penale, prin care ei îl învinovătesc.

Depozițiile părții vătămate sunt veridice, deoarece se confirmă inclusiv și prin depozițiile inculpaților Carapunarli S., Cîvirjic V., Gaidarji D. din cadrul urmăririi penale.

Totodată, versiunea inculpaților, că la urmărirea penală, au fost supuși presiunii fizice și psihologice, fiind obligați să-și recunoască vinovăția nu și-a găsit confirmare.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților Carapunarli S., Cojocar V. și Cîvirjic V. în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită în proporții deosebit de mari, amenințându-l cu cuțitul și cu pistolul.

3. Inculpatul Cojocar Vasili a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că organul de urmărire penală a dobîndit probele cu aplicarea metodelor interzise, și prin falsificarea dosarului. Instanța de fond a pus la baza sentinței depozițiile obținute de la condamnați prin metode ce nu se permit în timpul urmăririi penale, cît a apreciat eronat și depozițiile martorilor. Organul de urmărire penală a încălcat dreptul la apărare al inculpaților, deoarece nu la toate acțiunile procesuale a participat avocatul.

3.1. A declarat apel și inculpatul Cîvirjic Vitali, în care la fel a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri noi, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că în cadrul anchetei penale a fost nevoit să se autodenunțe și să-și recunoască vina sub presiune fizică și psihică, în rezultatul maltratării de către colaboratorii de poliție, că ei au fost reținuți în or. Odesa de către colaboratorii CPR Ceadîr-Lunga și au fost aduși în Moldova în lipsa procedurii de extrădare, fiind maltratați pentru a-și recunoaște vinovăția în momentul reținerii, de două ori pe drum, apoi și în birourile din CPR Ceadîr-Lunga. Astfel depozițiile lui de la urmărirea penală nu corespund realității.

3.2. Partea vătămată Țurcan N. la fel a declarat apel, în care a cerut casarea sentinței în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

Apelantul a specificat că prima instanță nu a luat în considerație circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, gravitatea suferințelor suportate, valoarea prejudiciului moral constituind 200.000 lei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2010, toate apelurile au fost respinse ca neîntemeiate.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

5. Inculpatul Cojocar Vasili a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că instanța de fond a pronunțat o hotărâre de condamnare ilegală, bazată doar pe presupuneri, declarații contradictorii și probe false, cât și în baza declarațiilor de recunoaștere a vinovăției făcute în urma maltratării sale de către colaboratorii de poliție.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Cara Ilia, cerînd casarea hotărârilor adoptate în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cojocar Vasili să fie achitat, sau să fie dispusă rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Recurentul a indicat în motivarea recursului, că în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele infracțiunii imputate, iar sentința de condamnare este ilegală, nefundamentată pe careva probe veridice și concludente, bazată doar pe presupuneri, declarații false și contradictorii ale părții vătămate și ale martorilor, cât și alte probe administrate de către organul de urmărire penală cu încălcarea normelor de procedură penală, cum ar fi declarațiile de autodenunțare ale celor trei coinculpați obținute de către colaboratorii de poliție în rezultatul maltratării, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

5.2. Inculpatul Cîvîrjic Vitalie la fel a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea hotărârilor menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a specificat că declarațiile de recunoaștere a vinovăției au fost făcute în urma maltratării sale de către colaboratorii de poliție, sub presiunea fizică și psihică a acestora, că la baza hotărârii de condamnare au fost puse doar declarațiile false și contradictorii ale martorilor acuzării și părții vătămate.

6. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2010, recursurile au fost admise, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a relevat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în apel, că inculpații au fost maltratați în cadrul urmăririi penale și impuși să-și recunoască vina.

Din textul ordonanței procurorului Arabadji A. din 13.02.2009 cu privire la examinarea plîngerilor despre maltratarea inculpaților Gaidarji D. și Cîvîrjic V., rezultă că inculpații au invocat că au fost maltratați de către polițiștii Ivanov și Topciu, dar ultimul nici n-a fost interogat. Mai mult, procurorul nici nu s-a expus asupra faptului maltratării inculpaților de către polițiștii CPR Ceadâr-Lunga pe

teritoriul Ucrainei în or. Odesa unde ei au fost reținuți, fiind aduși forțat în RM la CPR Ceadâr-Lunga în lipsa procedurii legale de extrădare, deși inculpații au indicat că au fost maltratați de polițiști atît în or. Odesa cît și pe drum spre Moldova.

Organul ce efectuează investigația trebuie să întreprindă măsuri rezonabile și disponibile pentru a asigura dovezi privitoare la incident. Orice omisiune pe parcursul desfășurării investigației care ar putea submina capacitatea sa de a stabili cauza leziunilor corporale sau identitatea persoanelor responsabile riscă să aibă drept consecință ca o astfel de investigație să nu corespundă standardelor menționate.

La baza sentinței de condamnare a inculpaților Cîvîrjic V., Cojocar V. și Gaidarji D. au fost puse declarațiile lor primare de recunoaștere a vinovăției, cît și declarațiile coinalpatului Carapunarlî S., însă în instanța de judecată declarațiile respective au fost contestate de ei ca fiind obținute prin maltratarea lor de către polițiști.

Indiferent de faptul că inculpatul Carapunarlî S. n-a contestat sentința de condamnare, instanța de apel urma să se pronunțe dacă puteau fi puse la baza sentinței de condamnare a coinalpaților Cîvîrjic V., Cojocar V. și Gaidarji D. declarațiile acuzatorii ale coinalpatului Carapunarlî S., care declarase că au fost obținute de către polițiști prin maltratare, iar plîngerea lui - investigarea faptului maltratării, a fost efectuată de către procurorul D. Topal care a condus și urmărirea penală. Or, jurisprudența CțEDO statuează expres că investigația trebuie să fie exercitată de un procuror care nu-i implicat în urmărirea penală în cauză în privința persoanei care pretinde a fi victimă a relelor tratamente.

Or, potrivit art. 94 Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești, datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

În cauza Breabin contra Moldovei, hotărîrea CEDO din 07 aprilie 2009, Curtea Europeană a menționat că investigația maltratării urmează să fie efectuată de un procuror independent, care n-a participat în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel, urma să discute în ședință și să pună în sarcina procurorului, ca organ abilitat cu dreptul de verificare a plîngerilor de maltratare, să inițieze o nouă procedură de investigare în condițiile legale enunțate. Procurorul în termenul stabilit urma să prezente instanței în scris concluzia cu rezultatele verificării plîngerilor de maltratare a inculpaților **Cîvîrjic V., Cojocar V., Gaidarji D. și Carapunarlî S.**, și în dependență de aceste rezultate să conchidă dacă declarațiile de autodenunțare a acestora legal au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpaților Cîvîrjic V., Cojocar V. și Gaidarji D., care au depus apeluri.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2012, apelurile au fost admise, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Cojocar Vasili a fost condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal la 10 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd cu

25 mai 2012, deducându-se durata arestului preventiv de la 18 aprilie 2008 pînă la 24 mai 2012 inclusiv.

Cîvîrjic Vitali a fost condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd cu 25 mai 2012, deducându-se durata arestului preventiv de la 18 aprilie 2008 pînă la 24 mai 2012 inclusiv.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că, fiind audiat la 11.03.2008 în calitate de bănuit în prezența avocatului, inculpatul Carapunarli S. și-a recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii în întregime și în mod detaliat a explicat circumstanțele, în care a fost comis atacul tîlhăresc asupra lui Țurcanu N. (*vol. 2, f.d.231-234*).

Inculpatul Cîvîrjic V. fiind audiat la 18.04.2008 în calitate de bănuit, la fel în prezența avocatului, ca și inculpatul Carapunarli S., și-a recunoscut vina, invocînd aceleași circumstanțe (*vol. 2, f.d. 268-271*).

La 11.03.2008, în cadrul audierii în calitate de învinuit, inculpatul Gaidarji D. în prezența avocatului, și-a recunoscut vina în săvîrșirea atacului tîlhăresc (*vol. 2, f.d. 302-304*).

Inculpații și avocații lor invocă circumstanța că în perioada urmăririi penale, în privința inculpaților au fost aplicate măsuri nepermise de anchetă și anume violența, motiv din care ei au fost nevoiți să-și recunoască vinovăția.

Prin hotărîrea procurorului Procuraturii Ceadîr-Lunga din 13.02.2009, a fost refuzată începerea urmăririi penale în baza faptului dat (*vol. 3, f.d. 190*).

De către procurorul Procuraturii Ceadîr-Lunga, la 26.08.2011 a fost emisă o hotărîre nouă, prin care la fel a fost refuzată începerea urmăririi penale pe faptul dat, și din conținutul ei urmează că argumentele inculpaților referitor la aplicarea față de ei a măsurilor nepermise ce țin de aplicarea violenței din partea colaboratorilor CRP Ceadîr-Lunga, în mod obiectiv nu s-au confirmat (*vol. 4, f.d. 258*).

La studierea argumentelor învinuirii privind refuzul începerii urmăririi penale în baza cererilor inculpaților, expuse în hotărîrea emisă, a fost stabilit, că ele sunt întemeiate pe materialele controlului înfăptuit în mod minuțios, care au fost anexate la materialele cauzei.

Deoarece argumentul dat, în rezultatul controlului, nu și-a găsit confirmare el urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Instanța a exclus din învinuirea inculpaților folosirea cuțitului și a pistolului, deoarece nu au fost administrate probe concludente în acest sens.

De asemenea instanța a constatat că organele de urmărire penală au încălcat drepturile inculpaților la apărare în cadrul confruntărilor și reproducerii declarațiilor la fața locului, deoarece aceste acțiuni procesuale au fost efectuate în lipsa avocatului, și a respins unele probe ale învinuirii dobîndite cu asemenea încălcări, concluzionînd de a reduce inculpaților pedeapsa numită de instanța de fond, conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

8. Inculpatul Cojocar Vasili a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor judecătorești, reexaminarea dosarului și adoptarea unei noi hotărîri de achitare.

El a specificat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, că dosarul în privința lui a fost fabricat, că prin reținerea lui pe teritoriul altei țări și aducerii forțate pe teritoriul Republicii Moldova i-au fost încălcate drepturile garantate de CțEDO. Totodată invocă că a fost maltratat de către colaboratorii de poliție și supus violenței fizice și psihice.

Reieșind din declarațiile părții vătămate Țurcan N. depuse la etapa urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei, reiese că nimeni dintre inculpați nu a solicitat de la el bani, mai mult că dînsul nici nu avea la sine careva sumă de bani.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanțele de judecată, nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma faptul că a sustras automobilul în mod deschis, mai mult că partea vătămată singur a părăsit automobilul.

În cel mai rău caz acțiunile date puteau fi calificate ca răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

Astfel, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor, n-a luat în considerație indicațiile instanței superioare și a pronunțat o decizie superficială unilaterală și ilegală.

8.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul Cîvîrjic Vitali, în care deasemenea solicită casarea hotărîrilor judecătorești adoptate în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri noi, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că nu a săvîrșit infracțiunea incriminată, fiind obligat să recunoască vina în rezultatul maltratării la care a fost supus de către colaboratorii de poliție. Mai mult, la dosar nu există probe ce ar confirma vinovăția sa, el a fost adus forțat și ilegal pe teritoriul Republicii Moldova din or. Odesa.

9. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd ea nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, potrivit art. 10 alin. (3) și (3/1), 94 alin. (1) pct. 1), 414 alin. (3) – în redacția de pînă la 27.10.2012, 417 alin. (1) pct. 8), 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cît și a jurisprudenței naționale, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucît asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. În desfășurarea procesului penal, nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante. Sarcina probațiunii neaplicării torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau

degradante îi revine autorității în a cărei custodie se află persoana privată de libertate, plasată la dispoziția unui organ de stat sau la indicația acestuia, sau cu acordul ori consimțământul său tacit. În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute prin aplicarea violenței sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei. Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

Instanța de apel a sfidat aceste prescripții de drept deoarece, potrivit părții descriptive a deciziei contestate, nu s-a pronunțat, în modul prevăzut de lege, asupra motivului invocat în apelul inculpaților Cojocar Vasili și Cîvîrjic Vitali că la baza sentinței de condamnare au fost puse probe obținute prin maltratarea inculpaților Cojocar Vasili și Carapunarli Sava (*pct. 3 și 7 din decizie*).

În această ordine de idei, se reține că instanța de apel a și omis să execute indicațiile conținute în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2010, privind investigarea inefficientă a plîngerilor inculpaților Cojocar Vasili și Carapunarli Sava, conform cărora ei au depus declarații de autoincriminare în cadrul urmăririi penale fiind maltratați de colaboratorii de poliție, că investigarea faptului maltratării de către procurorul Topal D. contravine jurisprudenței CîEDO deoarece tot el a condus și urmărirea penală (*v. 4, f. 174, pct. 6 din decizie*).

În aspectul vizat se observă că referitor la condamnatul Carapunarli Sava în materialele cauzei există doar ordonanța din 28 mai 2009 (*v. 3, f. 323*) despre refuzul în intentarea procesului penal pe faptul plîngerii ultimului că a fost maltrat, în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile colaboratorilor CP Ceadîr-Lunga, dar această ordonanță nu poate fi luată în considerare deoarece investigarea a fost efectuată de procurorul Topal D., care a condus urmărirea penală - circumstanță expres indicată în decizia instanței de recurs drept temei pentru casarea deciziei precedente a instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei (*v. 4, f. 174, pct. 6 din decizie*).

Totodată, în materialele cauzei nu există nici un act și nici o informație cu privire la investigarea, în modul prevăzut de lege a maltratării sale în cadrul urmăririi penale de polițiști, de către inculpatul Cojocar Vasile.

Cu toate acestea, instanța de fond și cea de apel au pus la baza sentinței de condamnare a recurenților Cojocar Vasili și Cîvîrjic Vitali depozițiile de autoincriminare a inculpaților Cojocar Vasili (*v. 2 f. 424, 446-448, v. 3, f. 363 verso, 371, 373, v. 4, f. 163 verso*) și Carapunarli Sava (*v. 1, f. 146-147, v. 2, f. 231-234, 431-432, v. 3, f. 364 verso, v. 4, f. 165 verso, 169 verso*), fără a investiga în mod eficient declarația acestora că mărturiile nominalizate, pe care nu le susțin, au fost obținute de la ei prin maltratare.

Aceste împrejurări contravin prescripțiilor din decizia instanței de recurs (*pct. 6 din decizie*), cît și jurisprudenței CîEDO, relevate în hotărîrea Levința contra Moldovei din 16 decembrie 2008, conform căreia omisiunea de a investiga în mod

corespunzător plîngerile inculpaților cu privire la maltratare și folosirea unor probe obținute ca rezultat al maltratării denotă violarea prevederilor art. 3 și 6 din CEDO.

În al doilea rînd, potrivit art. 414 alin. (1), 336 alin. (3) pct. 6), 8), 24 alin. (3), 384 alin. (4), 436 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței de apel în ordinea în care ele s-au desfășurat, documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza hotărîrii numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărîrii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Normele reiterate prevăd expres că activitatea instanței de apel privind verificarea legalității și temeiniciei hotărîrii atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, în cadrul rejudecării cauzei conform regulilor generale, nu are un caracter clandestin. Probele și alte circumstanțe ale cauzei, pe care se va baza soluția instanței de apel conținută în partea descriptivă a deciziei sale, urmează a fi cercetate în ședința de judecată, în prezența părților participante la proces, cărora li se va oferi și garanta posibilitatea de a-și expune poziția raportată la împrejurările abordate, conform principiului contradictorialității în procesul penal, această acțiune fiind integral consemnată în procesul verbal al ședinței de judecată.

Se reține însă, că instanța de apel a ignorat stipulările normelor menționate, deoarece nu a consemnat în procesul verbal al ședinței de judecată probele la care se referă în descriptivul deciziei sale și pe care și-a întemeiat soluția adoptată, cum ar fi cele din v. 1, f. 113, 115, 146-147, v. 2, f. 219-221, 231-232, 253, 256-257, 268-271, 289-290, 302-304, 406-407, 409-410, 431-432, 435, 440-442, 446-448, 492-496-497, 562, v. 3, f. 22-23, 40-41, 114, 115, 190, 233-239, 278-279, 293, v.4, f. 33, 174-183, 253-254, v. 5, f. 96, depozițiile părții vătămate Țurcanu N. și a martorului Cernioglo D. (v. 4, f. 62-152, 157-174, pct. 5 din prezenta decizie).

Deci, instanța de apel nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea tuturor probelor în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de către prima instanță fără a le verifica public și nemijlocit în ședința de judecată, acestea nefiind reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată, adică nu și-a motivat în mod legal soluția adoptată.

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelurile recurențelor și rejudecat cauza în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării parțiale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

Dat fiind că actualmente în Curtea de Apel Comrat nu există posibilitatea formării unui complet din 3 judecători, cauza va fi rejudecată de Curtea de Apel Cahul.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de inculpații Cojocar Vasili Gheorghii și Cîvîrjic Vitali Chiril, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2012 în privința inculpaților Cojocar Vasili Gheorghii și Cîvîrjic Vitali Chiril, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată în ședința publică din 26 noiembrie 2013, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Andrei Harghel

Ghenadie Nicolaev

Iurie Bejenaru

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

05 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Petru Ursache,
Judecători Iurie Diaconu, Andrei Harghel, Ghenadie Nicolaev,
Iurie Bejenaru,

cu participarea:

procurorului Nicolae Suvac,
inculpaților Cojocar Vasili, Cîvîrjic Vitali,
avocaților Mîrzencu Aurelia, Rotaru Tamara,
părții vătămate Țurcan Nicolae,
interpretului Rusnac Larisa,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2012, declarate de inculpații

Cojocar Vasili Gheorghii, născut la 08 august 1963, originar și locuitor al r-lui Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia, str. Kirov 14, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Cîvîrjic Vitali Chiril, născut la 08 august 1963, originar și locuitor al r-lui Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia, str. M. Frunze 5, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 23 iunie 2008 - 09 iunie 2009,
în instanța de apel: 09 noiembrie 2011 - 25 mai 2012,
în instanța de recurs: 03 mai – 05 noiembrie 2013.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de inculpații Cojocar Vasili Gheorghii și Cîvîrjic Vitali Chiril, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 mai 2012 în privința inculpaților Cojocar Vasili Gheorghii și Cîvîrjic Vitali Chiril, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată va fi pronunțată la 26 noiembrie 2013, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Andrei Harghel

Ghenadie Nicolaev

Iurie Bejenaru